

hovedformålet, eller er det i virkeligheden nedbringelsen af de pinligt lange ventelister til afsoning?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det, der er hele formålet med lovforslaget, er jo netop at give en udstrakt hånd, vil nogle kalde det, andre vil kalde det en gulerod, til dem, der gerne vil gøre en ekstra indsats for at komme ud af den kriminalitet, der har fået placeret dem i et fængsel.

De eksempler, der har været brugt oftest, har været eksempler, hvor man har at gøre med f.eks. en stofmisbruger, der frivilligt går i behandling, bliver motiveret til det og bliver afgiftet, og som måske starter et uddannelsesforløb. Det er præcis i den type tilfælde, hvor man kan sige, at der kommer en person ind i kriminalforsorgens institutioner, der måske ikke har det særlig godt, og som måske heller ikke har den store respekt for samfundet, men som ved lidt fælles hjælp får mandet sig op og gør sig selv egnet til at komme ud i samfundet igen. Der synes jeg, det er rigtigt af samfundet at vende den anden kind til og sige: Så får du en chance til, og så får du lov at komme ud på et tidligere tidspunkt. Jeg synes, det er et rigtigt princip.

Hvis det alene var et spørgsmål om at skabe flere fængselspladser, skulle man jo bare lave en tidlig prøveløsladelse – halv tid, punktum – og så havde man mange pladser ledige. Det lægger vi ikke op til. Vi lægger kun op til, at det her er et tilbud til dem, der gør en ekstra indsats.

Lovforslaget lægger op til, at alle kan behandles ens. Dog skal hensynet til retsfølelsen naturligvis veje tungt, før man går ind og giver tilladelse til prøveløsladelse på halv tid.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det sidste var vist en fortalelse. Jeg går ud fra, at lovforslaget lægger op til, at alle skal behandles lige, netop ikke ens.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne kvittere for svaret og for intentionen, som vi deler fuldt og helt, og jeg er sikker på, at den positive stemning vil indfinde sig ganske hurtigt.

Men er det så rimeligt at tolke den her fremstilling sådan, at justitsministeren nu erkender, at den kriminalpræventive effekt af hårdere straffe, som i virkeligheden er symboliseret ved de her lange ventelister, er så begrænset, at det faktisk er nødvendigt med anderledes og mere målrettede tiltag, som der f.eks. er fremlagt her?

KL 18.20

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Man kan sige, at nu er det her jo et forslag, der har det modsatte sigte af det, som strafs-kærpelses-pakkerne har måttet rette op på, og derfor synes jeg måske ikke, at det er det, vi skal ind og diskutere i dybden i dag.

Formålet med strafs-kærpelses-pakkerne har jo været at sikre, at strafferammerne kom i overensstemmelse med det moderne samfund, vi lever i. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det, der for regeringen har været afgørende, er, at i et land, hvor vi hylder den personlige frihed, den seksuelle frihed, kvindernes ligeberettigelse og i det hele taget friheden for individet til at gøre, som man har lyst til, synes jeg, at samfundet ved forbrydelser mod den integritet med vold, voldtægt, mord, skal straffe de personer, der begår forbrydelserne, hårdt. Det synes jeg er en del af et moderne retssamfund.

Men det betyder jo ikke, at alle, der sidder i kriminalforsorgens institutioner og modtager en dom, ikke skal have en mulighed for at starte på en frisk. Som jeg sagde, er folk meget, meget forskellige, og derfor skal der også være tilbud til dem, som er egnede til det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg var glad for at høre, at ministeren lagde op til, at vi kunne se på ressourcetildeling til kriminalforsorgen i frihed under udvalgsarbejdet. Det tror jeg der vil være behov for.

Men jeg vil godt høre om den anden del af ressourcerne, nemlig mens folk stadig sidder i fængsel. Med hensyn til muligheden for at få betalt f.eks. studieudgifter, bøger, studieafgifter på de mange uddannelser, der efterhånden har brugerbetaling, osv., vil ministeren også gå ind og løse det problem, så folk rent faktisk kan komme til at tage den uddannelse, der er betingelsen for, at de kan leve op til regeringens noget for noget-princip?

Under kriminalforsorgsforligsforhandlingerne talte vi også om det problem, som vi har dis-